

Γρηγόρης Αποστολάκος
π. Βουλευτής Λακωνίας
Ραβινέ 11- Αθήνα, τ.κ 11521
Λυκούργου 71- Σπάρτη τ.κ 23100

Αθήνα, 14 Μαΐου 2012

Αγαπητέ μου κύριε Νίκο,

Ανέκαθεν είχα την σταθερή και ειλικρινή πεποίθηση τόσο εγώ όσο και η Χρύσα, ότι ανήκετε στην άκρως ποιοτική μερίδα της Σπαρτιατικής Κοινωνίας, που διαχρονικά την διέπει η αγάπη για τον τόπο μας, η ανιδιοτελής κοινωνική συμμετοχή και προσφορά, έτσι όπως την προσδιορίζουν το ατομικό και οικογενειακό σας ήθος, η ευγένεια, η ευπρέπεια, με κορωνίδα την παιδεία σας που ήταν και είναι για μένα σημείο αναφοράς και παραδείγματος για την ατομική και δημόσια δράση μου.

Δεν σας κρύβω ότι κολακευόμουν όταν εισέπραττα την εκτίμηση σας και πίστευα καλοπίστως ότι σε γενικές γραμμές η δημόσια πορεία μου εκκινείτο προς την σωστή κατεύθυνση ανάλογη με την δική σας.

Εξομολογούμαι ότι είχα και έχω αταλάντευτη προσήλωση κοινωνικής και πολιτικής αναφοράς σε εκείνη την μερίδα της κοινωνίας της Σπάρτης που και εσείς ανήκετε.

Αρνήθηκα και αρνούμαι να συμβιβασθώ, στο μέτρο του δυνατού, με τις πρακτικές και τους εκπροσώπους της παρακμής και να καταστώ περιφερόμενος υπηρέτης της φτηνής σκοπιμότητας, της δημαγωγίας, της εξαχρείωσης των ηθών και της γενικευμένης ισοπέδωσης των πάντων.

Αγαπητέ μου κύριε Νίκο,

Πιστεύω ότι τα βαθύτερα και πραγματικά αίτια της τραγωδίας που όλοι βιώνουμε είναι ότι χάσαμε τον διαχρονικό κώδικα αξιών που παραδοσιακά διείπε την Ελληνική και ειδικότερα την Σπαρτιατική κοινωνία.

Ομολογώ ότι μόλις ανέγνωσα την φιλική σας γραφή συγκινήθηκα όχι μόνο από την έκφραση της φιλικής σας εκτίμησης αλλά γιατί ανακάλυψα και

το μεγαλείο της ψυχής σας. Μία ανακάλυψη ιδιαίτερα τιμητική και χρήσιμη για την οικογένεια μου και εμένα προσωπικά.

Παρακαλώ πολύ να δεχθείτε απ' όλους μας, εννοώ την Χρύσα και τα παιδιά μας που διάβασαν την επιστολή σας, ένα μεγάλο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ για την αφιέρωση του τετράστιχου Κρητικού τραγουδιού.

Ήταν για εμένα ρωμαλέα στήριξη και αφετηρία δύναμης για τα επερχόμενα.

Πριν κλείσω, σας καταγράφω ένα απίστευτο και επίκαιρο διάλογο όπως τον περιγράφει ο Πλούταρχος (ΦΩΚ.23) του 323 π.χ, μεταξύ του συνετού στρατηγού των Αθηναίων Φωκίωνος και του τυχοδιώκτη Λεωσθένη που τον εκβίαζε να κηρύξει τον πόλεμο κατά των Μακεδόνων μόλις πληροφορήθηκε τον θάνατο του Μ. Αλεξάνδρου το 323 π.χ. *Ο Φωκίων αντέλεγε στον Λεωσθένη ότι θα κηρύξω πόλεμο κατά τον Μακεδόνων μόνον όταν: « Τους μεν νέους ίδω την τάξιν βουλόμενους φυλάττειν, Τους πλούσιους εισφέρειν, Τους δε ρήτορας απέχεσθαι του κλέπτειν τα δημόσια»!!*

Δυστυχώς η κακοδαιμονία αυτού του τόπου κρατάει χιλιάδες χρόνια αφού η παιδεία και η ατομική ευθύνη είναι είδη εν ανεπαρκεία.

Με όλη μου την αγάπη, την εκτίμηση & την φιλία

Γρηγόρης Αποστολάκος
6944-101010